Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.03.1975, sp. zn. 1 Cz 23/75, ECLI:CZ:NS:1975:1.CZ.23.1975.1

Číslo: 4/1976

Právní věta: Náležitostí návrhu na snížení nebo zrušení soudem stanovené povinnosti platit příspěvek na výživu rozvedeného manžela je také uvedení údaje o tom, odkdy má být tato změna provedena.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.03.1975

Spisová značka: 1 Cz 23/75

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Příspěvek na výživu rozvedeného manžela, Řízení před soudem, Výživné, Výživné mezi manžely, Změna rozhodnutí soudního

Předpisy: 99/1963 Sb. § 79
§ 154
§ 163

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

V řízení vedeném v roce 1962 u okresního soudu Plzeň-město bylo uloženo J. K. přispívat A. K. na její nutnou výživu částkou 150 Kčs měsíčně.

Návrhem podaným 14. 6. 1972 se navrhovatel domáhal zrušení shora uvedené povinnosti, protože odpůrkyně již po delší dobu pracuje a její příjem stačí k úhradě jejích životních potřeb.

Okresní sud Plzeň-město po zjištění, že odpůrkyně pobírala od 15. 4. 1962 invalidní důchod 493 Kčs, který jí byl změněn od 4. 5. 1971 na částečný invalidní důchod 292 Kčs, a že jí pak od 4. 5. 1972 byla výplata částečného invalidního důchodu zastavena, protože dosahovala výdělku kolem 1000 Kčs, a že nyní si vydělává 750 Kčs měsíčně, zrušil rozsudkem z 22. 9. 1972 povinnost navrhovatele přispívat odpůrkyni na její nutnou výživu, a to od 1. 10. 1972, protože navrhovatel ještě za září 1972 odpůrkyni příspěvek na výživu poskytl.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že tímto rozsudkem soudu prvního stupně (jenž nabyl právní moci), pokud jím byla zrušena povinnost navrhovatele přispívat odpůrkyni na její nutnou výživu od 1. 10. 1972, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 163 odst. 1 o. s. ř. je možno na návrh změnit rozsudek odsuzující k plnění v budoucnu splatných dávek nebo splátek, jestliže se podstatně změnily okolnosti rozhodné pro výši a další trvání dávek nebo splátek, při čemž změna rozsudku je přípustná od doby, kdy došlo ke změně poměrů. Bez návrhu lze podle ustanovení § 163 odst. 2 o. s. ř. takto změnit jen rozsudky o výchově a výživě nezletilých dětí a o omezení rodičovských práv.

V projednávané věci mohlo dojít ke snížení nebo ke zrušení předchozího soudního rozhodnutí pouze na návrh, protože nejde o výživné pro nezletilé děti (§ 99 odst. 2 zák. o rod.).

Každý návrh musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř., tedy v daném případě také uvedení dne, odkdy má být zrušeno placení příspěvku. Bylo proto povinností soudu poskytnout navrhovateli poučení ve smyslu ustanovení § 5 o. s. ř. a působit na něho, aby uvedl dobu, k níž navrhuje změnu dřívějšího rozhodnutí.

Nestalo-li se tak, neměl soud prvního stupně v podaném návrhu podklad pro zrušení shora uvedené vyživovací povinnosti dnem 1. 10. 1972. Tento výrok nelze odůvodnit ani tím, že odpůrkyně dostala od navrhovatele příspěvek na výživu 150 Kčs ještě za září 1972. Podle ustanovení § 163 odst. 1, věta druhá, o. s. ř. je totiž změna rozsudku přípustná od doby, kdy došlo ke změně poměrů, tedy i za dobu před podáním návrhu.

Z uvedeného je patrno, že soud prvního stupně porušil zákon v ustanoveních § 1, § 2, § 5, § 6, § 79 odst. 1, § 153 odst. 1 a 2 a § 163 odst. 1 o. s. ř. ve vztahu k ustanovením § 92 odst. 1 a § 99 odst. 1 a 2 zák. o rod.

Důvodné stížnosti pro porušení zákona bylo proto vyhověno (§ 242 odst. 1 o. s. ř.).